

На основу члана 127 Статута Филолошког факултета у Београду и члана 128 Закона о високом образовању, Наставно-научно веће Филолошког факултета образовало је Комисију за одобрење теме за израду докторске дисертације коју је Жарка Свирчев, мастер, пријавила под насловом „Културална компаратистика Станислава Винавера“. У Комисију су изабрани: др Радивоје Микић, редовни професор, др Михаило Пантић, редовни професор, др Гојко Тешкић, редовни професор. Част нам је да Већу поднесемо следећи

## ИЗВЕШТАЈ

### Биографија кандидата

Жарка Свирчев рођена је 9. 9. 1983. године у Сенти. Дипломирала је 2007. године на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду. На овом факултету је завршила и мастер студије и 2009. године одбранила мастер рад „Старост, тело, идентитет – деконструкција друштвених стереотипа у роману „Баба Јага је Сњијела јаје“ Дубравке Угрешић“. Докторске студије завршила на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Учествовала је на Семинару словеначког језика, књижевности и културе у Љубљани 2006. године. Сарађивала на пројекту Матице српске „Лексикон писаца Југославије“. Учествовала на домаћим и међународним научним скуповима. Огледе из науке о књижевности и књижевно-критичке текстове објављује у периодици. Ради као професор српског језика и књижевности у Економско-трговинској школи у Бечеју. Живи у Бечеју.

### Предмет истраживања

Жарка Свирчев, мастер, за тему своје докторске дисертације изабрала је једно веома важно а до сада непроучено подручје – компаратистичке радове Станислава Винавера. Имајући у виду чињеницу да је Станислав Винавер једна од најзначајнијих појава у српској књижевности и култури прве половине XX века, појава без чијег се удела не може разумети читав корпус српске књижевне авангарде, као и околност да је Винавер, у исто време, био и један од најзначајнијих преводилаца у српској култури, другим речима човек непрекидно упућен на контакте са другим језицима и културама, Жарка Свирчев је своју докторску дисертацију видела као начин системског осврта на Винаверов допринос заснивању оног смера у српској компаративистици који је у целини био посвећен афирмацији модерног и авангардног књижевног израза. Исто тако, докторска дисертација Жарке Свирчев треба да покаже у којој мери су Винаверови увиди у друге књижевности и културе омогућили овом у свему особеном ствараоцу да на нов и необичан начин тумачи важне појаве у српској књижевности.

## Циљ истраживања, хипотезе и очекивани резултати

Основни циљ истраживања у току израде докторске дисертације посвећене компаративистичким радовима Станислава Винавера је да се утврде методолошке претпоставке у Винаверовим компаративистичким радовима, да се, другим речима, укаже на теоријску подлогу која се може само посредно реконструисати, пошто је Станислав Винавер одбијао да се, као есејиста, експлицитно теоријско-методолошки одређује. Исто тако, важан циљ мора бити и онај везан за настојање да се открије у којој мери су Винаверови увиди у природу модерних кретања у другим књижевности и културама омогућили овом особеном тумачу да изгради сопствени поглед на природу и суштину стваралачких процеса у модерној и авангардној српској књижевности. А пошто је област компаративног проучавања књижевности у XX веку била плодно подручје за теоријско-методолошке иновације, докторска дисертација Жарке Свирчев ће бити и прилика да се укаже како су се те иновације рефлектовале и на радове Станислава Винавера и на читаву српску компаративистику. Детаљан увид у природу и облике Винаверовог доприноса компаративном проучавању књижевности треба да омогући да се на овај сегмент укупног Винаверовог књижевног рада баци уравнотеженије светло пошто је до сада преолађивало или глорификовање Винаверовог доприноса компаратистици или негаторски однос према овој области његовог деловања. Исто тако, треба рећи да ће докторска дисертација Жарке Свирчев бити и важан прилог осветљавању крупних теоријско-методолошких питања оне области књижевно-научног деловања која се означава као компаратистика.

## План рада и методе истраживања

Пошто израда докторске дисертације чији су предмет компаратистички радови Станислава Винавера представља врло сложен задатак, сама дисертација мора бити пажљиво компонована. На самом почетку ће, по природи ствари, бити изложене методолошке претпоставке истраживања и бити оцртан истраживачки оквир. Потом ће се јасно дефинисана област истраживања – компаратистички радови Станислава Винавера - поставити у потребан контекст, и кад је у питању српска књижевност и култура и кад је реч о другим књижевностима и културама. На тај начин ће се са потребном прегледошћу и уз јасно дефинисан оквир приступити осветљавању појединих типова Винаверове компаративистичке праксе, односно издвајању оних подручја на којима је он дао најважније доприносе компаратистици.

Потом би у засебним целинама у оквиру дисертације била детаљније осветљена она подручја Винаверовог рада која су од посебног значаја за модерну српску књижевност и културу. Ако је у новије време велику пажњу привукло изучавање тзв. смеховне културе, логично је да се посебна пажња посвети Винаверовим настојањима да се наша средина упозна са најзначајнијим делима која припадају подручју смеховне културе, али и да се аналитички осветле Винаверови есеји у којима се он бави питањима смеховне културе, тумачећи дела Шекспира, Раблеа, Твена, Хашека, српских сатиричара и хумориста. Наравно, да ће и одређени облици Винаверове стварачке праксе ( његове пародије ) такође бити узети у разматрање и тако повезани са његовим интересовањима у другим областима.

Иако је Винавер био типично модернистички, авангардни дух, његов укупни рад, па и онај у области компаративистике, не може се посматрати изван контекста питања везаних за традицију

и однос према њој. А сам Станислав Винавер је свој однос према традицији обликовао у два засебна књижевно-историјска хоризонта. И у оном који се означава као међуратни и у оном који се одређује као књижевни тренутак после Другог светског рата. У тим је временима било изузетно важно Винаверово схватање традиције, посебно његови напори да се на књижевну прошлост баца онај поглед који ће омогућити да се потиснути слојеви културе актуализују и да се на тај начин промени вредносни поредак у српској култури. Једнако је важно и то што је управо Станислав Винавер јако добро познавао целокупну књижевну и уметничку авангарду и што је настојао да, имајући увек пред очима њена начела, на нов начин посматра књижевну прошлост што се посебно добро види у његовој студији „Заноси и пркоси Лазе Костића“.

Околност да је Станислав Винавер један од наших најбољих преводаца и уз то да је реч о преводиоцу са врло широким пољем интересовања свакако је разлог да се преводилачком раду Винаверовом посвети засебно поглавље и да се његов преводилачки рад доведе у чврсту везу са његовим компаративистичким радовима. Преводећи тако различите ауторе као што су Рабле, Хашек, По, Блок, Рембо, Андерсен, Луси Керол, Гете, Салтиков-Шчедрин, Винавер је показивао и велику посоебност улажења у различите поетичке оквири и своју потребу да у српској култури и подстакне интересовање за одређене облике књижевне уметности и омогући реафирмацију сродних видова књижевног стваралаштва. А после размтрања репрезентативних области Винаверовог компаративистичког рада у завршном поглављу ће се не само доћи до резимеа свих анализираних подручја Винаверовог рада већ се, у новом светлу, доћи до потпуније оцене значаја и места Станислава Винавера у једној засебној области проучавања књижевности.

#### Извори и литература

1. Станислав Винавер, *Београдско огледало, Дела Станислава Винавера*, књига 9, приредио Гојко Тешић, Службени гласник-Завод за уџбенике, Београд, 2012.
2. Станислав Винавер, *Видело света. Књига о Француској, Дела Станислава Винавера*, књига 6, приредио Гојко Тешић, Службени гласник-Завод за уџбенике, Београд, 2012.
3. Станислав Винавер, *Гоч гори: једна југословенска симфонија*, Кеца Кон, Београд, 1927.
4. Станислав Винавер, *Душа, звер, свест. Есеји о европској и светској књижевности, Дела Станислава Винавера*, књига 7, приредио Гојко Тешић, Службени гласник-Завод за уџбенике, Београд, 2012.
5. Станислав Винавер, *Европа у врењу, путописи и мемоарски списи*, приредио Петар Милосављевић, Дневник, Нови Сад, 1991.
6. Станислав Винавер, *Заноси и пркоси Лазе Костића, Дела Станислава Винавера*, књига 5, приредио Гојко Тешић, Службени гласник-Завод за уџбенике, Београд, 2012.
7. Станислав Винавер, *Језик наш засушени. Граматика и надграматика, Дела Станислава Винавера*, књига 8, приредио Гојко Тешић, Службени гласник-Завод за уџбенике, Београд, 2012.
8. Станислав Винавер, *Одбрана песничтва. Есеји и критике о српској књижевности 2, Дела Станислава Винавера*, књига 4, приредио Гојко Тешић, Службени гласник-Завод за уџбенике, Београд, 2012.
9. Станислав Винавер, *Пантологије. Алејбегова слама, Дела Станислава Винавера*, књига 2, приредио Гојко Тешић, Службени гласник-Завод за уџбенике, Београд, 2012.

10. Станислав Винавер, *Рани радови 1908-1918, Дела Станислава Винавера*, књига 1, приредио Гојко Тешић, Службени гласник-Завод за уџбенике, Београд, 2012.
11. Станислав Винавер, *Чардак ни на небу ни на земљи. Есеји и критике о српској књижевности I, Дела Станислава Винавера*, књига 3, приредио Гојко Тешић, Службени гласник-Завод за уџбенике, Београд, 2012.
12. *Avangarda i tradicija [anketa Književne reči 1980-1982]*, priredio Gojko Tešić, Narodna knjiga-Alfa, Beograd, 2002.
13. Дамњан Антонијевић, „Једна Винаверова шетња после смрти“, у књизи: *Акција критике. Есеји и критике*, Матица српска, Нови Сад, 1983, стр. 44-51.
14. Дамњан Антонијевић, „Станислав Винавер као публициста“, у књизи: *Акција критике. Есеји и критике*, Матица српска, Нови Сад, 1983, стр. 120-124.
15. Номи Баба, *Smeštanje kulture*, Beogradski krug, Beograd, 2004.
16. Mieke Bal, „Working with Concepts“, *European Journal of English Studies*, Vol. 13, No. 1 (2009), pp. 13-23.
17. Susan Bassnett, *Translation Studies*, Routledge, London-New York, 2002.
18. Leonid Batkin, „Renesansni dijalog“, *Treći program*, 82/83, 1989, стр. 352-400.
19. Михаил Бахтин, „Смелије се користити могућностима: одговори на питања о стању у науци о књижевности и њеним задацима“, *Домети*, 90/91(1997), стр. 43-50.
20. Mihail Bahtin, *Stvaralaštvo Fransoa Rablea i narodna kultura srednjeg veka i renesanse*, Nolit, Beograd, 1987.
21. Midhat Begić, „Uz Vinaverovu 'Nadgramatiku'“, у књизи: *Raskršća II*, „Veselin Masleša“ – „Svjetlost“, Sarajevo, 1987, str. 218-226.
22. Anri Bergson, *O smehu*, Vega media, Novi Sad, 2004.
23. Тихомир Брајовић, *Компаративни идентитети*, Службени гласник, Београд, 2012.
24. Слободан Бубњевић, „Релативизам у делу Станислава Винавера“, *Београдски књижевничасопис*, год. III, бр.8, јесен 2007, стр. 127-129.
25. Милица Винавер-Ковић, „Станислав Винавер и happy few“, *Београдски књижевничасопис*, год. III, бр.8, јесен 2007, стр. 116-118.
26. Јан Вјежбицки, „Југословенска књижевна авангарда (1917-1924) према Октобарској револуцији“, *Авангарда: свеске за теорију и историју књижевно/уметничког радикализма*, 1 (1997), стр. 80-82.
27. Радован Вучковић, *Поетика српске авангарде*. Службени гласник, Београд, 2011.
28. Радован Вучковић, „Путописи Станислава Винавера и Милоша Црњанског о Немачкој“, у: *Књига о путопису, зборник радова*, уредник Слободанка Пековић, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2001, 283-295.
29. Владимир Гвозден, „Компаратистика и култура“, *Теоријско-историјски преглед компаратистичке терминологије код Срба. Огледна свеска бр. 2*, уредници Бојана Стојановић-Пантовић и Станиша Нешић, Књижевно друштво „Свети Сава“, Београд, 2007, стр. 7-30.
30. Владимир Гвозден, *Српска путописна култура 1914-1940. Студија о хронотопичности сусрета*, Службени гласник, Београд, 2011.
31. Велибор Глигорић, „Маргиналија уз књижевни рад Станислава Винавера“, у књизи: *Сенкеи снови*, Просвета, Београд, 1970, 149-156.
32. Славко Гордић, „Винаверова одбрана поезије“, у књизи: *Слагање времена*, Матица српска, Нови Сад, 1983, стр. 39-48.
33. Стивен Гринблат, „Култура“, *Златна греда*, бр. 37 (2004), стр. 40-43.
34. Јован Деретић, *Пут српске књижевности: идентитет, границе, тежње*, Српска књижевна задруга, Београд, 1996.
35. Branimir Donat, „Povodom Vinavera: inflacija stila“, у књизи: *Udio kritike*, Znanje, Zagreb, 1970, str. 175-191.

36. Диониз Ђуришин, *Шта је светска књижевност?*, Издавачка књижарница Зорана Стојановића, Сремски Карловци, Нови Сад, 1997.
37. Мирослав Егерић, „Лаза Костић и Станислав Винавер“, у књизи: *Срећна рука. Огледи о српским песницима и критичарима*, Матица српска, Нови Сад – Институт за српску културу, Приштина, 2004, 145-160.
38. Радослав Ераковић, „Винаверови есеји о савременицима“, *Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду*, књига XXX, Универзитет у Новом Саду, Нови Сад, 2002 [2003], стр. 47-54.
39. Миломир Ерић, „Стваралачка емоција бергсонизма“, *Београдски књижевни часопис*, год. III, бр. 8, јесен 2007, стр. 122-126.
40. Gvozden Eror, *Književne studije i domen komparatistike*, Institut za književnost i umetnost, Beograd – Mali Nemo, Pančevo, 2007.
41. Ивана Живанчевић-Секеруш, „Представе о другом у Винаверовом путописном есеју *Коначна Венеција*“, *Жанрови српске књижевности. Зборник радова*, уредници Зоја Карановић, Селимир Радуловић, Филозофски факултет – Орфеус, Нови Сад, 2006, стр. 327-335.
42. Павле Зорић, *Станислав Винавер као књижевни критичар*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 1976.
43. Павле Зорић, „Станислав Винавер није исто што и Трајко Ћирић“, *Алманах Винавер за теорију и историју модерне књижевности*, оснивач и уредник Гојко Тешић, год. I, бр. 1, Друштво пријатеља Станислава Винавера, Београд, 1997, стр. 123.
44. „In Vinaveritas – sećanja i nova čitanja. Povodom 40 godina od smrti Stanislava Vinavera“ Priredili Milica Vinaver, Tihomir Brajović i Milovan Marčetić, *Reč*, god. II, br. 13, septembar 1995, 73-96.
45. Александар Илић, „Винавер и Хашек“, у: *Књижевно дело Станислава Винавера. Зборник радова*, уредник Гојко Тешић, Институт за књижевност и уметност, Београд – „Браничево“, Пожаревац, Београд, 1990, стр. 355-357.
46. Слађана Јаћимовић, *Путописи српске авангарде: Милош Црњански – Растко Петровић – Станислав Краков – Станислав Винавер*, Српска књижевна задруга, Београд, 2005.
47. Ђорђе Јовановић, „На чардацима и вајатима Винаверовим“, у књизи: *Студије и критике*, Просвета, Београд, 1949, стр. 219-225.
48. Мирослав Јосић Вишњић, „Слово о заносима и пркосима Винаверовим“, у књизи: *Удругом кругу*, „Драганић“, Београд, 1995, стр. 192-196.
49. Смиља Кабиљо-Шутић, „Винавер и англо-америчка књижевност“, у: *Књижевно дело Станислава Винавера. Зборник радова*, уредник Гојко Тешић, Институт за књижевност и уметност, Београд – „Браничево“, Пожаревац, Београд, 1990, стр. 341-353.
50. Милан Кашанин, „Станислав Винавер“, у књизи: *Пронађене ствари*, Просвета, Београд, 1961, стр. 181-182.
51. Зоран Константиновић, *Интертекстуална компаратистика: компаратистички прилог проучавању српске књижевности*, Народна књига, Београд, 2002.
52. Зоран Константиновић, *Компаративно виђење српске књижевности*, Светови, Нови Сад, 1993.
53. Раде Константиновић, „Винаверова минђуша“, у књизи: *Станислав Винавер, Надграмадика, избор из есеја*. Избор и предговор Раде Константиновић, Просвета, Београд, 1963, стр. 7-37.
54. Ерих Кош, „Станислав Сташа Винавер“, у књизи: *Одломци сећања, писци*, Просвета-Медитеран-Матица српска, Београд-Будва-Нови Сад, 1990, стр. 197-199.
55. Миодраг Кујунџић, „Песник у кожи медведа“, у књизи: *Песник у кожи медведа и други новински чланци*, Матица српска, Нови Сад, 1986, стр. 40-46.
56. Миодраг Кујунџић, „Рушилац живих споменика“, у књизи: *Песник у кожи медведа и други новински чланци*, Матица српска, Нови Сад, 1986, стр. 47-51.

57. Иван В. Лалић, „О пародијама“, у књизи: *Критика и дело*, Нолит, Београд, 1971, стр. 231-238.
58. Александар Б. Лаковић, „Винаверови звучни мостови“, у књизи: *Језикотворци. Гонгоризаму српској поезији*, Агора, Зрењанин, 2006, стр. 74-93.
59. Александар Б. Лаковић, „Звучно биће Винаверове поезије“, *Траг, часопис за књижевност, уметност и културу*, год. II, књ. II, свеска VIII, Врбас, децембар 2006, стр. 138-140.
60. Slavko Leovac, „Stanislav Vinaver“, у књизи: *Helenska tradicija i srpska književnost XX veka*, Izdavačko preduzeće „Veselin Masleša“, Sarajevo, 1963, str. 129-136.
61. Andre Lefevere, *Translation, Rewriting and the Manipulation of Literary Frame*, Routledge London-New York, 1992.
62. Миодраг Максимовић, „Свезнадар Винавер“, у књизи: *Тумачи времена*, „Вук Караџић“, Београд, 1971, стр. 44-61.
63. Тодор Манојловић, „Станислав Винавер, 'Варош злих волшебника'“, у књизи: *Новикњижевни сајам*, Градска народна библиотека „Жарко Зрењанин“, Зрењанин, 1997, 448-453.
64. Предраг Ј. Марковић, „Винавер у своме времену“, *Београдски књижевни часопис*, год. III, бр.8, јесен 2007, стр. 119-121.
65. Миодраг Матицки, „Винаверов одурок од десетерца“, у књизи: *Језик српског песничтва*, Прометеј, Нови Сад, 2003, стр. 271-280.
66. Novica Milić, „Dve-tri reči za Vinavera (Previnaverovodilaštvo, 2)“, *Reč*, год. II, br. 13, septembar 1995, 86-87.
67. Петар Милосављевић, „Винаверове теме, Винаверови проблеми“, предговор књизи: Станислав Винавер, *Европа у врењу, путописи и мемоарски списи*, приредио Петар Милосављевић, Дневник, Нови Сад, 1991, стр. 7-29.
68. Branko Momčilović, „Izistinske priče Radjarda Kiplinga u prevodu Stanislava Vinavera“, *Zbornik radova Instituta za strane jezike i književnosti*, свеска 12, Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет Нови Сад – Институт за стране jezike i književnosti, Нови Сад, 1990, 163-173.
69. *Научна критика компаративистичког смера*, зборник, приредиле Слободанка Пековић и Светлана Слапшак, Матица српска, Институт за књижевност и уметност, Нови Сад, Београд, 1983.
70. Миливој Ненин, „Винаверов однос према социјалној литератури“, у књизи: *С-аветикритике, с-окови поезије*, Књижевна заједница Новог Сада, Нови Сад, 1990, стр. 5-11.
71. Армандо Њиши, „Компаративна књижевност као дисциплина деколонизације“, *Књижевна историја*, XXXI, 107-108 (1999), стр. 5-12.
72. Миодраг Павловић, „Звучна екумена Станислава Винавера“, у књизи: *Есеји о српским песницима*, Српска књижевна задруга, Београд, 1992, стр. 368-396.
73. Данијел-Анри Пажо, „Од мултикултурализма до интеркултуралности“, у: *Сусрет култура*, зборник, Филозофски факултет, Универзитет у Новом Саду, текст доступан на:
74. <http://www.ff.ns.ac.yu/stara/elpub/susretkultura/2.pdf> (20.3.2009)
75. Mihajlo Pantić, „Kako su (i kada) priče izgubile ravnotežu“, *Polja, časopis za kulturu, umetnost i društvena pitanja*, Novi Sad, год. XXXIII, br. 342-343, avgust-septembar 1987, str. 374-376.
76. Igor Perišić, *Uvod u teorije smeha*, Službeni glasnik, Beograd, 2012.
77. Миодраг Поповић, „У професорској читаоници Универзитетске библиотеке“, у књизи: *Познице (мемоарски есеји)*, Просвета, Београд, 1999, стр. 143-151.
78. Миодраг Поповић, „Пркосни Винавер“, у књизи: *Познице (мемоарски есеји)*, Просвета, Београд, 1999, стр. 159-167.
79. Предраг Протић, „Станислав Винавер као мисаони песник“, *Летопис Матице српске*, год. 150, књ. 414, св. 2-3, август-септембар 1974, стр. 301-305.
80. Предраг Протић, „О Станиславу Винаверу као књижевном критичару и есејисти“, *Летопис Матице српске*, год. 153, књ. 419, св. 1, јануар 1977, стр. 135-141.

81. *Rethinking Translation. Discourse, Subjectivity, Ideology*, ed. Lawrence Venuti, Routledge, London, New York, 1992.
82. Милица Сељачки Мирковић, *Пародије Станислава Винавера*, Службени гласник, Београд, 2009.
83. Исидора Секулић, „Станислав Винавер: Руске поворке“, у књизи: *Домаћа књижевност II*, 8, Stylos, Нови Сад, 2002, стр. 217-218.
84. Миодраг Сибиновић, „Винавер и Блок“, у књизи: *Словенски импулси у српској књижевности и култури. Славистичка студија, књига прва*, Филолошки факултет – Књижевна заједница Звездара, Београд, 1995, стр. 167-222.
85. Јован Скерлић, „Станислав Винавер, 'Priče koje su izgubile ravnotežu'“, у књизи: *Критике*, Матица српска – Српска књижевна задруга, Нови Сад – Београд, 1971, 411-413.
86. Бојана Стојановић Пантовић, „Винаверов експресионистички гест“, у књизи: *Побуна против средишта – нови прилози о модерној српској књижевности*, Mali Nemo, Панчево, 2006, стр. 129-136.
87. Бојана Стојановић Пантовић, „Наративна гестуалност Станислава Винавера“, у: *Зборник радова у част академика Радована Вучковића*, уредник ак. Љубомир Зуковић, Академијанаука и умјетности Републике српске, Зборници и монографије, књига VI, Одјељење књижевности и умјетности, књига 5, Бања Лука, 2006, 315-323.
88. *Прегледни речник компаратистичке терминологије у књижевности и култури*, уредили Бојана Стојановић Пантовић, Владимир Гвозден и Миодраг Радовић, Академска књига, Нови Сад, 2011.
89. Гојко Тешић, „'Громобран Свемира', данас“, поговор у књизи: Станислав Винавер, *Громобран Свемира*, фототип првог издања са поговором Гојка Тешића, „Филип Вишњић“, Београд, 1985, стр. 109-121.
90. Гојко Тешић, „Епилог: У храму Станислава Винавера“, *Београдски књижевни часопис*, год. III, бр. 8, јесен 2007, стр. 134-137.
91. Гојко Тешић, „О Виделу света, укратко“, у књизи: *Видело света. Дела Станислава Винавера*, књига 6, приредио Гојко Тешић, Службени гласник–Завод за уџбенике, Београд 2012, стр. 457-464.
92. Гојко Тешић, „О књизи Душа, звер, свест, укратко“, у књизи: *Душа, звер, свест. Дела Станислава Винавера*, књига 7, приредио Гојко Тешић, Службени гласник–Завод за уџбенике, Београд, 2012, стр. 533-536.
93. Gojko Tešić, *Otkrovenje srpske avangarde: kontekstualna čitanja*, Institut za književnost i umetnost, Čigoja štampa, Beograd, 2007.
94. Гојко Тешић, *Пркоси и заноси Станислава Винавера. Прилози за монографију*, Просвета, Београд, 1998.
95. Гојко Тешић, „Пролог за Океан/Космос Винавер“, *Београдски књижевни часопис*, год. III, бр. 8, јесен 2007, стр. 109-115.
96. Бранимир Ћосић, „Станислав Винавер“, у књизи: *Десет писаца – десет разговора*, приредио и поговор написао Јован Пејчић, Народна библиотека Бор, 2002, стр. 153-168.
97. Иванка Удовички, „Пародија и њени домети у српској поезији“, *Међународни славистички центар – Научни састанак слависта у Вукове дане*, 16/2, Београд-Нови Сад-Тршић, 10-14. IX 1986, стр. 113-119.
98. Марта Фрајнд, „Винавер, Шекспир и Лаза Костић“, у: *Књижевно дело Станислава Винавера. Зборник радова*, уредник Гојко Тешић, Институт за књижевност и уметност, Београд – „Браничево“, Пожаревац, Београд, 1990, стр. 331-340.
99. Драган Хамовић, „Пантологијски Винавер“, *Алманах Винавер за теорију и историју модерне књижевности*, оснивач и уредник Гојко Тешић, год. I, бр. 1, Друштво пријатеља Станислава Винавера, Београд, 1997, стр. 115-121.
100. Јован Христић, „Станислав Винавер или искушење озбиљног“, предговор књизи: *Станислав Винавер*, приредио Јован Христић, Нолит, Београд, 1964, стр. 9-28.

101. Никола Цветковић, „Неки видови фолклора у Винаверовим младалачким поетичким погледима на експресионизам и однос према Вуку“, у књизи: *Књижевна-поетичке студије II*, НИП „Нови Свет“, Приштина – Народна и универзитетска библиотека у Приштини, Учитељски факултет у Јагодини, 1995, стр. 107-121.
102. Зденко Шкреб, „Њемачка књижевност унутар европске по Винаверову суду“, у: *Књижевно дело Станислава Винавера. Зборник радова*, уредник Гојко Тешић, Институт за књижевност и уметност, Београд – „Браничево“, Пожаревац, Београд, 1990, стр. 325-329.

## Закључак

Сматрајући да ће докторска дисертација о доприносу Станислава Винавера српској компаратистици бити од великог значаја и за потпуније осветљавање дела овог нашег изузетног писца и за приказивање развојних токова српске компаратистике, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета у Београду да Жарки Свирчев одобри израду докторске дисертације под насловом „Винаверов допринос компаратистици“. За ментора приликом израде дисертације предлажемо др Радивоја Микића, редовног професора.

Београд, 25. VII 2014. г.

К О М И С И Ј А

Др Радивоје Микић, ред. проф.

Др Михаило Пантић, ред. проф.

Др Гојко Тешић, ред. проф.